RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1254/1999

av den 17 maj 1999

om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [3],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande [4],

med beaktande av Revisionsrättens yttrande [5], och

av följande skäl:

1. För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas bör den kompletteras med en gemensam jordbrukspolitik som framför allt innefattar en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter, vilken kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är frågan om.

2. Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå de mål som anges i artikel 33 i fördraget. För att stabilisera marknaderna och tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard bör det inom nötköttssektorn föreskrivas åtgärder för den inre marknaden vilka särskilt inbegriper direkt utbetalning till nötköttsproducenter, stöd för privat lagring och en stödordning för offentlig lagring.

3. I syfte att återbalansera nötköttskonsumtionen i gemenskapen till fördel för nötköttssektorn och för att förbättra dessa produkters konkurrenskraft på de internationella marknaderna bör nivån på marknadsstödet gradvis sänkas. Med tanke på följderna för producenterna bör nivån på det inkomststöd som ges inom organisationen av den gemensamma marknaden anpassas och omformas. I detta syfte bör en övergripande ordning upprättas för direkta utbetalningar till producenter. Beloppen på dessa utbetalningar bör förändras parallellt med den gradvisa sänkningen av marknadsstödet.

4. Med tanke på mångfalden av uppfödningsföretag bör de direkta utbetalningarna inbegripa ett särskilt bidrag för producenter av tjurar och stutar, ett bidrag för att hålla am- och dikobesättningar och ett slaktbidrag för alla typer av nötkreatur inklusive mjölkkor och kalvar. Beviljandet av bidrag bör inte leda till en ökning av den totala produktionen. Därför bör antalet handjur av nötkreatur och mjölkkor som berättigar till särskilda bidrag och mjölkkobidrag begränsas genom att regionala respektive individuella tak tillämpas och, när det gäller det särskilda bidraget, en begränsning av antalet djur per företag som medlemsstaterna bör har rätt att anpassa mot bakgrund av deras specifika situation. Vad beträffar slaktbidraget bör nationella tak fastställas som bygger på tidigare produktionssiffror.

5. Villkoren för produktion av stutar skiljer sig vanligtvis från dem för produktion av tjurar. Det är därför motiverat att fastställa det särskilda bidraget för stutar till en annan nivå per djur än den för tjurar. Det särskilda bidraget för stutar bör emellertid delas upp på två utbetalningar för särskilda åldersklasser.

6. Slakt av för många stutar under slaktsäsongen i de medlemsstater där denna produktionstyp är särskilt viktig kan störa stabiliteten på marknaden och i synnerhet leda till att marknadspriserna faller. För att uppmuntra slakt av stutar utanför den årliga uppstallningsperioden bör ytterligare ett bidrag beviljas, under vissa förutsättningar, utöver det särskilda bidraget för djur som slaktas utanför säsong under de första 23 veckorna av året.

---

[1] EGT C 170, 4.6.1998, s. 13.
[2] Yttrandet avgivet den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).
[3] EGT C 407, 28.12.1998, s. 196.
[4] EGT C 93, 6.4.1999, s. 1.
[5] EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.

7. För att ge mer flexibilitet åt producenterna bör rätten till am- och dikobidrag utvidgas till att omfatta kvigor som uppfyller samma avelskrav som am- och dikor. Antalet stödberättigande kvigor i am- och dikobesättningar bör begränsas till den normala ersättningsnivån. De medlemsstater där mer än 60 % av de djur som är berättigade till am- och dikobidrag hålls i bergsområden, bör få rätt att skilja på bidraget för am- och dikor respektive kvigor, och när det gäller kvigor, att använda ett särskilt nationellt bidragstak inom den ovan angivna nivån.

8. Am- och dikobidraget bör i princip begränsas till producenter som inte levererar mjölk till mejerier inom den ordning för tilläggsavgifter som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter [1]. Inkomststöd kan emellertid också bli nödvändigt i företag med en mjölkkobesättning och en am- och dikobesättning. Am- och dikobidraget bör därför också beviljas för små och medelstora blandade jordbruksföretag med en sammanlagd individuell mjölkreferenskvantitet på högst 120 000 kg. Med tanke på variationen i produktionsstrukturerna i gemenskapen, bör medlemsstaterna ha rätt att ändra eller avskaffa denna kvantitativa begränsning på grundval av objektiva kriterier.

9. Vad beträffar am- och dikobidraget bör de individuella taken för producenter behållas. Vissa av de bidragsrättigheter som tilldelats genom de individuella taken har tidigare inte använts. Dessa oanvända rättigheter skulle antagligen kunna uppmuntra produktionen och öka utgifterna, i synnerhet till följd av kvigor som till fullo kommer att berättiga till am- och dikobidraget. För att undvika detta bör det sammanlagda antalet rättigheter till am- och dikobidrag för varje medlemsstat fastställas på grundval av de bidragsutbetalningar som faktiskt gjorts med avseende på tidigare referensår, utökat med en viss marginal för att upprätthålla den nationella reserven. Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att se till att deras nationella tak iakttas. De bör vid behov justera de individuella taken för sina producenter utan kompensation och i enlighet med vissa objektiva kriterier. Dessa kriterier bör i synnerhet säkerställa att berörda producenter behandlas likvärdigt och att legitima förväntningar skyddas.

10. En producents produktionsnivå kan variera till följd av förändringar i lager- eller produktionskapacitet. Det är därför lämpligt att föreskriva en möjlighet att på vissa villkor överföra am- och dikobidragsrättigheter som erhållits med beaktande av individuella tak till andra producenter, antingen tillsammans med jordbruksföretaget eller utan att sambandet mellan bidragsrättigheter och använd mark bibehålls.

11. Nya producenter och befintliga producenter vars individuella tak av olika anledningar inte motsvarar förändrade omständigheter hos deras am- och dikobesättningar bör inte undantas från bidragsrättigheter. Därför bör möjligheter ges att driva nationella reserver som lagras och förvaltas i enlighet med gemenskapens kriterier. Av samma anledning bör överföring av rättigheter till bidrag utan överföring av det anknutna jordbruksföretaget omfattas av regler enligt vilka en del av de överförda rättigheterna återtas utan kompensationsbetalning och fördelas till den nationella reserven.

12. Det är lägligt att tillåta att medlemsstaterna upprättar en koppling mellan känsliga zoner eller platser och produktion av am- och dikor för att se till att sådan produktion bibehålls särskilt i områden där det inte finns några alternativ.

13. Mot bakgrund av trenden mot intensifierad nötköttsproduktion, bör bidragen för boskapsuppfödning begränsas med avseende på varje jordbruksföretags foderkapacitet i förhållande till antalet djur och djurslag som hålls. För att undvika alltför intensiva produktionstyper bör sådana bidrag beviljas om en högsta tillåten djurtäthet iakttas på jordbruksföretaget. Hänsyn bör emellertid tas till situationen för små producenter.

14. För att stärka motivationen att bedriva extensiv produktion i syfte att förbättra dess effektivitet med avseende på miljömål bör ett tilläggsbelopp beviljas till producenter som uppfyller stränga och verkliga krav på djurtäthet. För att undvika stora förändringar i den globala stödnivån och för att säkerställa en rimlig utgiftskontroll, bör möjligheter ges att vid behov justera tilläggsbeloppet.

[1] EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1256/1999 (se sidan 73 i detta nummer av EGT).

15. Villkoren för nötköttsproduktion och producenternas inkomstsituation varierar betydligt i olika produktionsområden i gemenskapen. En ordning på gemenskapsnivå med enhetliga betalningar till alla producenter skulle vara för stel för att motsvara de varierande behov som följer av skillnaderna i struktur och naturliga förutsättningar. Ett flexibelt ramverk bör därför föreskrivas för ytterligare gemenskapsbetalningar som skall fastställas och verkställas av medlemsstaterna inom fasta totalbelopp och i enlighet med vissa gemensamma kriterier. Dessa totalbelopp bör fördelas till medlemsstaterna på grundval av deras andel i gemenkapens nötköttsproduktion. De gemensamma kriterierna är bland annat avsedda att förhindra att ytterligare betalningar leder till diskriminering samt att full hänsyn tas till gemenskapens relevanta multilaterala åtaganden. Det är särskilt viktigt att medlemsstaterna åläggs att använda sin skönsmässiga bedömning enbart på grundval av objektiva kriterier för att säkerställa en jämlik behandling och undvika snedvridning av marknads- och konkurrensvillkoren. Det är lämpligt att göra andra tänkbara former av ytterligare ersättningar möjliga. Dessa former bör vara betalningar till kategorier av nötkreatur samt arealersättningar.

16. Vad beträffar ytterligare betalningar till nötkreatur behövs det vissa kvantitativa begränsningar för att säkerställa en rimlig nivå av produktionskontroll. Medlemsstaterna bör dessutom tillämpa djurtäthetskrav.

17. Ytterligare arealersättningar bör endast beviljas för permanent betesmark som inte drar fördel av andra gemenskapsåtgärder för marknadsstöd. Arealersättningarna bör tillämpas inom gränserna för regionala basområden av permanent betesmark som bör fastställas av medlemsstaterna i enlighet med tidigare referensuppgifter. Den högsta arealersättning som kan beviljas per hektar, inbegripet ytterligare arealersättningar inom den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, bör vara jämförbar med det genomsnittliga stödet per hektar inom stödsystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor.

18. Vid direkta betalningar bör de som håller de berörda djuren uppfylla gemenskapens relevanta regler för identifiering och registrering av nötkreatur. För att ekonomisk effekt skall uppnås måste de direkta utbetalningarna beviljas inom vissa tidsfrister.

19. Användningen av vissa ämnen vid nötköttsproduktion är förbjuden enligt gemenskapslagstiftningen. Lämpliga påföljder bör tillämpas om de relevanta bestämmelserna inte iakttas.

20. Enligt de bestämmelser för pris- och inkomststöd som föreskrivs i denna förordning är den nuvarande offentliga interventionen i form av uppköp av interventionsorgan och offentlig lagring inte längre oundgänglig för att balansera marknaden utan skulle bara orsaka avsevärda utgifter. Den bör därför gradvis avvecklas. I syfte att stabilisera marknadspriserna omkring det grundpris som representerar den önskade nivån på marknadsstöd bör stöd för privat lagring föreskrivas. Kommissionen bör i detta syfte bemyndigas att besluta om beviljande av stöd till privat lagring när marknadspriset sjunker under 103 % av grundpriset. Dessutom bör ett interventionssystem av ”skyddsnätstyp” inrättas för att stödja marknaden för nötkött i medlemsstaterna eller i regioner i medlemsstaterna om marknadspriserna går ner under en kritisk prisnivå. Det bör föreskrivas att stöd för privat lagring och interventionssystemet genomförs på grundval av den klassificeringsskala som anges i rådets förordning (EEG) nr 1208/81 av den 28 april 1981 om fastställande av en gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur [1].

21. Upprättandet av en enhetlig gemenskapsmarknad för nötkött innebär att man inför ett enhetligt handelssystem vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem som inbegriper importtullar och exportbidrag bör, utöver åtgärderna för den inre marknaden, i princip stabilisera gemenskapsmarknaden. Handelssystemet bör bygga på de åtaganden som godtagits genom multilaterala handelsförhandlingar inom ramen för Uruguayrundan.

22. För att övervaka nötköttsvolymen i handeln med tredje land bör det föreskrivas ett system för import- och exportlicenser för vissa produkter, vilket inbegriper att en säkerhet ställs som garan-

[1] EGT L 123, 7.5.1981, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1026/91 (EGT L 106, 26.4.1991, s. 2).

terar att de överföringar för vilka licenser utfärdas verkligen genomförs.

23. För att förebygga eller motverka negativa effekter på gemenskapsmarknaden vilka skulle kunna bli följden av att vissa jordbruksprodukter importeras bör en ytterligare importtull betalas för import av en eller flera sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.

24. Det är, på vissa villkor, lämpligt att bemyndiga kommissionen att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som ingås i enlighet med fördraget eller andra rådsakter.

25. Bestämmelser för att bevilja ett bidrag för export till tredje land som är lika med skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden och som faller inom WTO-avtalet om jordbruk [1], skulle utgöra ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella nötköttshandeln. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvantitet och värde.

26. Efterlevnad av begränsningarna med avseende på värde bör säkerställas när bidragen fastställs genom att utbetalningarna övervakas enligt de regler som berör Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Övervakningen kan förenklas genom att bidragen obligatoriskt skall fastställas på förhand, medan det, när det gäller differentierade bidrag, ges möjligheter att ändra den specificerade bestämmelseort som fastställts på förhand inom ett geografiskt område som omfattas av en enda bidragsnivå. Om bestämmelseorten ändras bör det bidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, med ett på förhand fastställt tak för det belopp som tillämpas för bestämmelseorten.

27. För att se till att kvantitetsbegränsningarna efterlevs krävs det att ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem införs. I detta syfte bör en exportlicens krävas för att bidragen skall beviljas. Bidrag bör beviljas inom de tillgängliga begränsningarna beroende på den särskilda situationen för varje berörd produkt. Undantag från den regeln bör tillåtas enbart när det gäller livsmedelsbiståndsprogram, som inte omfattas av några begränsningar. De kvantiteter som exporteras med bidrag under de regleringsår som anges i WTO-avtalet om jordbruk bör övervakas på grundval av exportlicenser som utfärdas för varje regleringsår.

28. Förutom det ovan beskrivna systemet, och i den utsträckning det är nödvändigt för att systemet skall fungera tillfredsställande, bör förutsättningar skapas för att reglera, eller när marknadssituationen så kräver, förbjuda användningen av arrangemang för aktiv förädling.

29. Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan dock i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda markaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de åtaganden som följer av relevanta WTO-avtal.

30. För att de instrument som föreskrivs i denna förordning skall fungera tillfredsställande bör kommissionen till fullo informeras om prisutvecklingen på den gemensamma marknaden för nötkött. Ett system för att notera priserna på nötkreatur och kött från sådana bör därför föreskrivas.

31. Åtgärder bör vidtas när en väsentlig prishöjning eller prissänkning stör eller hotar störa gemenskapens marknad. Dessa åtgärder får också inbegripa interventionsuppköp från fall till fall.

32. Begränsningar av den fria rörligheten på grund av åtgärder som är avsedda att förhindra att djursjukdomar sprids kan medföra svårigheter på marknaderna i en eller flera medlemsstater. Undantagsåtgärder för att stödja marknaden bör införas för att råda bot på sådana situationer.

33. Upprättandet av en inre marknad grundad på gemensamma priser skulle äventyras om vissa stöd beviljades. Därför bör de bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att utvärdera det stöd som beviljas av medlemsstaterna och att förbjuda det stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden, tillämpas på den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött.

[1] EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

34. I takt med att den gemensamma marknaden för nötkött utvecklas bör medlemsstaterna och kommissionen förse varandra med den information som behövs för tillämpningen av denna förordning.

35. För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande fastställas för att inom en förvaltningskommitté upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.

36. De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av åtagandena som uppstår till följd av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken [1].

37. Den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött bör samtidigt och på lämpligt sätt ta hänsyn till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

38. Den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, som upprättas genom rådets förordning (EEG) nr 805/68 [2], har ändrats flera gånger. På grund av texternas antal och komplexitet och eftersom de återfinns i olika utgåvor av EGT är texterna svåra att använda och saknar sålunda den tydlighet som bör vara utmärkande för all lagstiftning. Därför bör de konsolideras i en ny förordning och ovan nämnda förordning (EEG) nr 805/68 bör upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 98/69 av den 16 januari 1969 om allmänna bestämmelser för interventionsorgans avyttring av fryst nötkött [3], rådets förordning (EEG) nr 989/68 av den 15 juli 1968 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd till privat lagring av nötkött [4], och rådets förordning (EEG) nr 1892/87 av den 2 juli 1987 om notering av markandspriserna på nötkött [5], vars rättsliga grund utgörs av förordning (EEG) nr 805/68, ersätts med nya åtgärder i denna förordning och bör därför upphöra att gälla.

39. Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 805/68 till det som återges i den här förordningen kan orsaka problem som inte tas upp i den här förordningen. För att sådana problem skall kunna hanteras bör det föreskrivas att kommissionen skall kunna anta nödvändiga övergångsåtgärder. Kommissionen bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den gemensamma organisationen av markanden för nötkött skall innefatta en ordning för den inre marknaden och handel med tredje land och gälla följande produkter:

	KN-nr	Varuslag
a)	0102 90 05 till 0102 90 79	Levande nötkreatur och andra oxdjur, utom renrasiga avelsdjur
	0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt
	0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst
	0206 10 95	Njurtapp och mellangärde, färska eller kylda
	0206 29 91	Njurtapp och mellangärde, frysta
	0210 20	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
	0210 90 41	Njurtapp och mellangärde, saltade, i saltlake, torkade eller rökta

[1] Se sidan 103 i detta nummer av EGT.
[2] EGT L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98 (EGT L 210, 28.7.1998, s. 17).
[3] EGT L 14, 21.1.1969, s. 2.
[4] EGT L 169, 18.7.1968, s. 10. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 428/77 (EGT L 61, 5.3.1977, s. 17).
[5] EGT L 182, 3.7.1987, s. 29.

	KN-nr	Varuslag
	0210 90 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött
	1602 50 10	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller skaltbiprodukter
	1602 90 61	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter.
b)	0102 10	Levande nötkreatur och andra oxdjur, renrasiga avelsdjur
	0206 10 91 0206 10 99	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtapp och mellangärde, färska eller kylda andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
	0206 21 00 0206 22 90 0206 29 99	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtapp och mellangärde, frysta andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
	0210 90 49	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, saltade, i saltlake, torkade eller rökta, utom njurtapp och mellangärde
	ex 1502 00 90	Fetter av nötkreatur eller andra oxdjur, råa eller utsmälta, även utpressade eller extraherade med lösningsmedel
	1602 50 31 till 1602 50 80	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
	1602 90 69	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter

2. I denna förordning avses med

a) *nötkreatur:* levande husdjur av nötkreatur som omfattas av KN-nr ex 0102 10, 0102 90 05 till 0102 90 79,

b) *vuxna nötkreatur:* nötkreatur med en levande vikt på mer än 300 kg.

AVDELNING I

DEN INRE MARKNADEN

Artikel 2

För att uppmuntra initiativ genom handeln och gemensamma handelsorganisationer för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens krav får följande gemenskapsåtgärder vidtas för de produkter som anges i artikel 1:

a) Åtgärder som förbättrar boskapsuppfödningen.

b) Åtgärder som främjar en bättre organisation av produktionen, bearbetningen och saluföringen.

c) Åtgärder som förbättrar kvaliteten.

d) Åtgärder som gör det möjligt att ställa kort- och långsiktiga prognoser med utgångspunkt från de utnyttjade produktionsmedlen.

e) Åtgärder för att underlätta att notera marknadsprisutvecklingen.

Allmänna regler beträffande dessa åtgärder skall antas av rådet enligt förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

KAPITEL I

DIREKTA BETALNINGAR

Artikel 3

I detta kapitel avses med

a) *producent:* en enskild jordbrukare, antingen en fysisk eller en juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken rättslig status som nationell lagstiftning ger en sådan grupp eller dess medlemmar, vars jordbruksföretag ligger inom gemenskapens territorium och som bedriver nötboskapsuppfödning,

b) *jordbruksföretag:* alla produktionsenheter som drivs av producenten och som ligger inom en enda medlemsstats territorium,

c) *region:* en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, enligt den berörda medlemsstatens val,

d) *tjur:* ett ej kastrerat handjur av nötkreatur,

e) *stut:* ett kastrerat handjur av nötkreatur,

f) *am- och diko:* en ko som tillhör en köttras eller som är framavlad genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion,

g) *kviga:* ett hondjur av nötkreatur som är 8 månader eller äldre och som ännu inte har kalvat.

AVSNITT 1

Bidrag

Underavsnitt 1

Särskilt bidrag

Artikel 4

1. En producent som håller handjur av nötkreatur på sitt jordbruksföretag får efter ansökan beviljas ett särskilt bidrag. Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbruksföretag inom gränserna för regionala tak för högst 90 djur i var och en av de åldersklasser som anges i punkt 2.

2. Det särskilda bidraget skall beviljas högst

a) en gång under livstiden för varje tjur från minst 9 månaders ålder, eller

b) två gånger under livstiden för varje stut, nämligen

— första gången vid 9 månaders ålder,

— andra gången efter det att djuret har nått en ålder av 21 månader.

3. För att berättiga till det särskilda bidraget skall

a) varje djur för vilket bidrag har sökts hållas av producenten för gödning under en viss period,

b) alla djur fram till slakt eller export omfattas av ett sådant djurpass som avses i artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter [1] och som skall innehålla alla relevanta upplysningar om dess bidragsstatus eller, om ett sådant pass ej finns att tillgå, ett likvärdigt administrativt dokument.

4. När i en viss region det totala antalet tjurar på minst 9 månader och stutar på mellan 9 och 20 månader för vilka bidrag har sökts och som uppfyller kraven för beviljande av det särskilda bidraget överskrider det regionala tak som som anges i bilaga I, skall det totala antalet bidragsberättigande djur enligt punkt 2 a och 2 b per producent och för det aktuella året minskas proportionellt.

I denna artikel avses med regionalt tak det antal djur i en region och per kalenderår som berättigar till det särskilda bidraget.

5. Trots vad anges i punkterna 1 och 4, får medlemsstaterna

— på grundval av objektiva kriterier, som de skall ställa upp, ändra eller avskaffa gränsen på 90 djur per företag och åldersgrupp samt

— om de använder sig av denna rätt, besluta att tillämpa punkt 4 på ett sådant sätt att den sänkning som är nödvändig för att komma ned till det gällande regionala taket inte omfattar sänkningar för

[1] EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

små producenter som för det aktuella året inte har lämnat in ansökningar om särskilt bidrag för mer än det minimiantal djur som fastställts av den berörda medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna får besluta att bevilja det särskilda bidraget vid tidpunkten för djurets slakt. I detta fall skall för tjurar det ålderskriterium som avses i punkt 2 a ersättas med en minimivikt för slaktkroppen på 185 kg.

Bidraget skall betalas ut eller föras tillbaka till producenterna.

Förenade kungariket skall ha rätt att i Nordirland tillämpa en annan ordning för det särskilda bidraget än den som tillämpas i resten av landet.

7. Bidragsbeloppen skall fastställas till följande:

a) Per stödberättigande tjur:

— 160 euro för kalenderåret 2000,

— 185 euro för kalenderåret 2001,

— 210 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

b) Per stödberättigande stut och åldersklass:

— 122 euro för kalenderåret 2000,

— 136 euro för kalenderåret 2001,

— 150 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

8. Tillämpingsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Underavsnitt 2

Säsongsutjämningsbidrag

Artikel 5

1. Om antalet stutar i en medlemsstat

a) vilka slaktas under ett visst år överskrider 60 % av det totala antalet under året slaktade handjur av nötkreatur, och

b) om det antal som slaktas under perioden 1 september – 30 november under ett visst år, överskrider 35 % av det totala antalet under året slaktade stutar,

får producenterna efter ansökan beviljas ett tilläggsbidrag utöver det särskilda bidraget (säsongsutjämningsbidrag). Om emellertid båda de gränser för beviljande av bidraget som avses ovan uppnås i Irland eller Nordirland skall bidraget tillämpas i Irland och Nordirland.

Vid tillämpning av denna artikel i Förenade kungariket skall Nordirland betraktas som en separat enhet.

2. Beloppet på detta bidrag skall vara:

— 72,45 euro per djur som slaktas under de första 15 veckorna ett visst år,

— 54,34 euro per djur som slaktas under veckorna 16 och 17 ett visst år,

— 36,23 euro per djur som slaktas under veckorna 18–21 ett visst år, och

— 18,11 euro per djur som slaktas under veckorna 22 och 23 ett visst år.

3. Om det antal som avses i punkt 1 b inte uppnås, med beaktande av den näst sista meningen i nämnda punkt, kan de medlemsstater i vilka producenterna tidigare erhållit säsongsutjämningsbidrag besluta att bidraget skall beviljas till 60 % av de belopp som anges i punkt 2.

I sådant fall

a) får den berörda medlemsstaten besluta att endast bevilja bidrag för de två eller tre första av de ovan nämnda perioderna,

b) skall den berörda medlemsstaten se till att åtgärden är ekonomiskt neutral under det aktuella budgetåret genom att i enlighet härmed minska

— beloppet för det särskilda bidragets andra ålderklass för stutar som medlemsstaten beviljar, och/eller

— den tilläggsutbetalning som skall göras i enlighet med avsnitt 2,

och den skall informera kommissionen om den gjorda minskningen.

Vid tillämpningen av denna åtgärd skall Irland och Nordirland betraktas som en enhet vid beräkningen av den nivå som anges i punkt 1 a och följaktligen även vid fastställande av vilka djur som berättigar till bidraget.

4. För att avgöra om de procentsatser som anges i denna artikel har överskridits skall hänsyn tas till den

slakt som har utförts under det andra året före det år då det bidragsberättigande djuret slaktas.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 43.

Underavsnitt 3

Am- och dikobidrag

Artikel 6

1. Producenter som håller am- och dikor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas bidrag för hållande av am- och dikor (am- och dikobidrag). Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per företag inom gränserna för individuella tak.

2. Am- och dikobidraget skall beviljas till varje producent som

a) inte levererar mjölk eller mjölkprodukter från sitt företag under de tolv månader som följer den dag då ansökan inlämnas,

   dock får bidraget beviljas om leveranser av mjölk eller mjölkprodukter sker direkt från jordbruksföretag till konsument,

b) levererar mjölk eller mjölkprodukter vars totala individuella referenskvantitet enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 inte överskrider 120 000 kg. Medlemsstaterna får emellertid besluta om att ändra eller avskaffa denna kvantitativa gräns på grundval av objektiva kriterier, som de skall ställa upp,

förutsatt att producenten under minst sex månader i följd räknat från den dag ansökan inlämnas håller ett antal am- och dikor som motsvarar minst 80 % och kvigor som motsvarar högst 20 % av det antal för vilket bidraget söktes.

I syfte att fastställa antalet stödberättigande djur enligt punkterna a och b i första stycket skall det konstateras om korna tillhör en am- och dikobesättning eller en mjölkkobesättning på grundval av stödmottagarens individuella referenskvalitet i enlighet med artikel 16.3 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1] och den genomsnittliga mjölkavkastningen.

3. Producentens rätt till bidraget skall begränsas genom tillämpning av ett individuellt tak i enlighet med artikel 7.

4. Bidragsbeloppet per stödberättigande djur skall fastställas till

— 163 euro för kalenderåret 2000,

— 182 euro för kalenderåret 2001,

— 200 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

5. Medlemsstaterna får bevilja ett tilläggsbidrag för am- och dikor på upp till 50 euro per djur, förutsatt att ingen diskriminering orsakas bland kreatursuppfödarna i den berörda medlemsstaten.

När det gäller jordbruksföretag som ligger i en region enligt definitionen i artiklarna 3 och 6 i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna [2] skall de första 24,15 euro per djur av detta tilläggsbidrag finansieras av garantisektionen av EUGFJ (Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket).

När det gäller jordbruksföretag som ligger utspridda på en medlemsstats territorium och om det i kreatursbesättningarna i den berörda medlemsstaten finns en stor andel am- och dikor som utgör minst 30 % av det totala antalet kor, och om minst 30 % av de handjur som slaktas hör till konformationsklass S och E, skall garantisektionen av EUGFJ helt finansiera tilläggsbidraget. Överskridande av dessa procentsatser skall fastställas på grundval av genomsnittet av de två senaste åren som föregår det år för vilket bidraget beviljas.

6. Vid tillämpningen av denna artikel skall endast sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion beaktas.

7. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, i synnerhet sådana som rör definitionen av begreppet am- och diko i artikel 3, samt den genomsnittliga mjölkavkastningen skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 43.

Artikel 7

1. Den 1 januari år 2000 skall varje producents individuella tak vara lika med det antal rättigheter till am- och dikobidrag (bidragsrättigheter) som han innehade den 31 december 1999 i enlighet med relevanta gemenskapsregler, och taket skall vid behov justeras i enlighet med punkt 3.

[1] Se sidan 48 i detta nummer av EGT.

[2] EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att summan av bidragsrättigheter på deras territorium från och med den 1 januari 2000 inte överskrider de nationella tak som anges i bilaga II och att de nationella reserver som anges i artikel 9 kan inrättas.

3. Om den justering som avses i punkt 2 kräver en minskning av de individuella tak som innehas av producenter skall den göras utan kompensationsbetalning och beslutas på grundval av objektiva kriterier, som särskilt skall innefatta

— den takt i vilken producenterna har använt sina individuella tak under de tre referensåren före år 2000,

— genomförande av ett investerings- eller extensifieringsprogram i nötköttssektorn,

— naturliga omständigheter eller tillämpningen av sanktioner, som resulterar i utebliven eller nedsatt utbetalning av bidraget under åtminstone ett referensår,

— ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att betalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situation som fastställts under de föregående åren.

4. Bidragsrättigheter som dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som anges i punkt 2 skall upphävas.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 43.

Artikel 8

1. Om en producent säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag får han överlåta alla sina rättigheter till am- och dikobidrag till den person som övertar jordbruksföretaget. Han får också helt eller delvis överlåta sina rättigheter utan att överlåta jordbruksföretaget.

I fall av överlåtelse av bidragsrättigheter utan överlåtelse av företaget skall en del av de överlåtna rättigheterna, vilken inte får vara större än 15 %, utan kompensation återlämnas till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget, för att delas ut gratis.

2. Medlemsstaterna

a) skall vidta nödvändiga åtgärder för att hindra att bidragsrättigheterna överlåts till områden utanför känsliga områden eller regioner där nötköttsproduktionen är särskilt viktig för den lokala ekonomin,

b) får bestämma att en överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av företaget skall ske antingen direkt mellan producenterna eller via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får, före en tidpunkt som skall fastställas, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den producent som innehar dem inte själv har för avsikt att använda.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

— möjligheter för medlemsstaterna att lösa problem som uppstår i samband med att bidragsrättigheter överlåts av producenter som inte äger den mark där deras jordbruksföretag finns, och

— särskilda föreskrifter för det minsta antal som får utgöra en delöverlåtelse.

Artikel 9

1. Varje medlemsstat skall ha en nationell reserv av rättigheter till am- och dikobidrag.

2. Alla bidragsrättigheter som dras tillbaka enligt artikel 8.1 eller andra gemenskapsföreskrifter skall läggas till denna nationella reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4.

3. Medlemsstaterna skall använda sina nationella reserver för att inom dessa reservers gränser tilldela bidragsrättigheter, särskilt till nystartare, unga jordbrukare och andra prioriterade producenter.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43, särskilt

— bestämmelser som skall tillämpas om den nationella reserven i en medlemsstat inte används,

— bestämmelser om outnyttjade bidragsrättigheter som har förts tillbaka till den nationella reserven.

Artikel 10

1. Trots vad som föreskrivs i artikel 6.3 får medlemsstater där mer än 60 % av am- och dikorna samt kvigorna hålls i sådana bergsområden som avses i artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar [1] besluta att hålla beviljandet av am- och dikobidrag för kvigor avskilt från bidraget för am- och dikor inom ramen för ett särskilt nationellt tak som den berörda medlemsstaten själv skall fastställa.

Detta särskilda nationella tak får inte överskrida 20 % av det nationella tak som fastställs för den berörda medlemsstaten i bilaga II till denna förordning. Det nationella taket skall minskas med ett belopp som är lika stort som det särskilda nationella taket.

Om det, i en medlemsstat som utövar sin rätt enligt punkt 1, visar sig att det totala antalet kvigor för vilka ansökningar har gjorts, och som uppfyller villkoren för beviljande av am- och dikobidraget, överskrider det separata nationella taket skall antalet berättigande kvigor per producent för detta år minskas i proportion därmed.

2. Vid tillämpningen av denna artikel skall endas sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras beaktas.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Underavsnitt 4

Slaktbidrag

Artikel 11

1. En producent som håller nötkreatur på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas slaktbidrag. Det skall beviljas vid slakt av bidragsberättigande djur eller vid export av sådana till ett tredje land och inom vissa nationella tak som skall fastställas.

Följande kategorier berättigar till slaktbidrag:

a) tjurar, stutar, kor och kvigor från 8 månaders ålder,

b) kalvar som är äldre än 1 månad och yngre än 7 månader och som har en slaktvikt på under 160 kg

om de har hållits av producenten under en period som skall fastställas.

2. Bidragsbeloppet skall fastställas enligt följande:

a) Per stödberättigande djur enligt punkt 1 a:

— 27 euro för kalenderåret 2000,

— 53 euro för kalenderåret 2001,

— 80 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

b) Per stödberättigande djur enligt punkt 1 b

— 17 euro för kalenderåret 2000,

— 33 euro för kalenderåret 2001,

— 50 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

3. De nationella tak som avses i punkt 1 skall upprättas per medlemsstat och separat för båda de djurgrupper som anges i punkt 1 a och 1 b. Varje tak skall motsvara antalet djur av var och en av dessa två grupper som slaktades under 1995 i den berörda medlemsstaten, till vilka skall läggas de djur som exporterades till tredje land, enligt uppgifter från Eurostat eller någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för det året.

4. Om det totala antalet djur i en viss medlemsstat, för vilka en ansökan lämnats för en av de två djurgrupperna i punkt 1 a eller 1 b och vilka uppfyller villkoren för beviljande av slaktbidrag, överstiger det nationella tak som har fastställts för den gruppen skall antalet bidragsberättigande djur i den gruppen per producent för det ifrågavarande året minskas proportionellt.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

[1] Se sidan 80 i detta nummer av EGT.

Underavsnitt 5

Djurtäthetsfaktorn

Artikel 12

1. Det totala antalet djur som berättigar till det särskilda bidraget och till am- och dikobidraget skall begränsas genom tillämpning av en djurtäthetsfaktor inom jordbruksföretaget på 2 djurenheter (DE) per hektar och kalenderår. Denna djurtäthetsfaktor skall uttryckas i DE per arealenhet av den grovfoderareal som används till foder till jordbruksföretagets djur. En producent skall dock medges undantag från tillämpningen av denna djurtäthetsfaktor om det antal djur på hans jordbruksföretag som skall användas vid beräkning av djurtätheten är högst 15 DE.

2. Vid fastställande av djurtäthetsfaktorn på jordbruksföretaget skall följande beaktas:

a) Handjur av nötkreatur, am- och dikor och kvigor, får och/eller getter för vilka bidragsansökningar har gjorts samt de mjölkkor som behövs för att producera den totala referenskvantitet av mjölk som har tilldelats producenten. Antalet djur skall räknas om till DE med hjälp av omräkningstabellen i bilaga III.

b) Grovfoderareal, vilket innebär den areal på företaget som är tillgänglig för uppfödning av nötkreatur och får eller getter under hela kalenderåret. Grovfoderarealen får inte omfatta

   — byggnader, skog, dammar, vägar,

   — arealer som används till andra grödor som omfattas av ordningar för gemenskapsstöd eller till fleråriga grödor eller trädgårdsgrödor, utom permanent betesmark för vilken arealersättning beviljas i enlighet med artikel 17 i denna förordning och artikel 19 i förordning (EG) nr 1255/1999,

   — arealer som omfattas av samma stödsystem som det som gäller för producenter av vissa jordbruksgrödor och som används för stödordningen för torkat foder eller som omfattas av en nationell ordning eller en gemenskapsordning för arealuttag.

   Grovfoderareal skall omfatta arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43. Dessa föreskrifter skall särskilt avse bestämmelser som

— avser arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling, samt

— gör det möjligt att hindra felaktig tillämpning av djurtäthetsfaktorn.

Underavsnitt 6

Extensifieringsersättning

Artikel 13

1. Producenter som erhåller det särskilda bidraget och/eller am- och dikobidraget kan vara berättigade till extensifieringsersättning.

2. Extensifieringsersättningen skall uppgå till 100 euro per beviljat särskilt bidrag och am- och dikobidrag förutsatt att djurtätheten på det berörda företaget under det berörda kalenderåret är mindre än eller lika med 1,4 DE per hektar.

Medlemsstaterna får dock besluta att bevilja extensifieringsersättning enligt följande:

a) För kalenderåren 2000 och 2001 till ett belopp på 33 euro vid en djurtäthet på 1,6 DE per hektar eller mer och högst 2,0 DE per hektar och till ett belopp på 66 euro vid en djurtäthet under 1,6 DE per hektar.

b) För kalenderåret 2002 och följande år till ett belopp på 40 euro vid en djurtäthet på 1,4 DE per hektar eller mer eller högst 1,8 DE per hektar och till ett belopp på 80 euro vid en djurtäthet under 1,4 DE per hektar.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall,

a) trots vad som sägs i artikel 12.2 a, djurtätheten på jordbruksföretaget fastställas med beaktande av de handjur av nötkreatur, kor, och kvigor som finns där under det berörda kalenderåret, samt till de får och/eller getter för vilka ansökningar om bidrag har lämnats in för samma kalenderår och antalet djur skall omräknas till DE med hjälp av omräkningstabellen i bilaga III,

b) utan att det påverkar tillämpningen av tredje strecksatsen i artikel 12.2 b, arealer som används för produktion av jordbruksgrödor enligt definitionen i bilaga I i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor [1] inte anses vara ”grovfoderareal”,

[1] Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

c) den grovfoderareal som skall beaktas vid beräkningen av djurtätheten bestå av minst 50 % betesmark. Medlemsstaterna skall definiera vad som avses med ”betesmark”. Definitionen skall åtminstone innehålla kriteriet att betesmark skall vara gräsmark som enligt lokal jordbruksprаxis anses vara avsedd för betande nötkreatur och/eller får. Detta skall dock inte utesluta blandad användning av betesmarken under samma år (bete, hö, gräsensilage).

4. Utan att kraven på djurtäthet i punkt 2 åsidosätts skall producenter i medlemsstater där mer än 50 % av mjölken produceras i bergsområden enligt definitionen i artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 och vars jordbruksföretag är belägna i sådana områden, erhålla extensifieringsersättning enligt punkt 2 för mjölkkor som hålls där.

5. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 43 skall kommissionen

— fastställa tillämpningsföreskrifter för denna artikel,

— vid behov justera de belopp som anges i punkt 2 med särskild hänsyn till det antal djur som berättigar till betalning för föregående kalenderår.

AVSNITT 2

Ytterligare betalningar

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall, på årsbasis, till de producenter som finns på deras territorium betala ytterligare ersättningar som uppgår till de totala belopp som anges i bilaga IV. Sådana ersättningar skall betalas i enlighet med objektiva kriterier som framför allt innefattar särskilda produktionsstrukturer och produktionsvillkor och på ett sådant sätt att likabehandling av producenterna säkerställs och att störningar på marknaden och konkurrenssnedvridningar undviks. Sådana ersättningar får inte heller kopplas till fluktuationer i marknadspriserna.

2. Ytterligare betalningar kan ske i form av ersättning per djur (artikel 15) och/eller arealersättning (artikel 17).

Artikel 15

1. Ersättning per djur får beviljas för

a) handjur av nötkreatur,

b) am- och dikor,

c) mjölkkor,

d) kvigor.

2. Ersättning per djur får beviljas som tilläggsbelopp per slaktbidragsenhet enligt artikel 11, med undantag för kalvar. I övriga fall skall beviljandet av ersättning per djur vara föremål för

a) de särskilda villkor som anges i artikel 16,

b) särskilda krav på djurtäthet, som skall fastställas av medlemsstaterna.

3. De särskilda kraven på djurtäthet skall fastställas

— på grundval av den grovfoderareal som avses i artikel 12.2 b, med undantag för de arealer för vilka stöd beviljas i enlighet med bestämmelserna i artikel 17, och

— med särskild hänsyn till de miljökonsekvenser som produktionstypen i fråga har, känsligheten hos den mark där boskapen föds upp och de åtgärder som har genomförts i syfte att stabilisera eller förbättra miljöförhållandena för marken.

Artikel 16

1. Ersättning per handjur av nötkreatur får beviljas per kalenderår för högst ett antal djur i en medlemsstat

— som är likvärdigt med det regionala taket i den berörda medlemsstaten enligt bilaga I, eller

— som är likvärdigt med antalet handjur av nötkreatur för vilka bidrag beviljades 1997, eller

— som är likvärdigt med det genomsnittliga antalet slaktade handjur av nötkreatur under 1997, 1998 och 1999 enligt uppgifter för dessa år från Eurostat eller någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för dessa år.

Medlemsstaterna får även föreskriva en gräns för antalet handjur av nötkreatur per företag som skall fastställas av medlemsstaten på nationell eller regional basis.

Endast handjur av nötkreatur från åtta månaders ålder skall vara bidragsberättigande. Om ersättningar per djur beviljas vid slakttillfället får medlemsstaterna

fatta beslut om att ersätta detta villkor med en minsta slaktvikt på 180 kg.

2. Ersättning per am- och diko och kviga som berättigar till am- och dikobidrag enligt artikel 6.4 och artikel 10 får endast beviljas som ett extra bidrag per am- och dikobidragsenhet enligt artikel 6.4.

3. Ersättning per mjölkko får endast beviljas som ett belopp per ton bidragsberättigande individuell referenskvantitet på jordbruksföretaget, vilket skall fastställas i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EG) nr 1255/1999.

Artikel 15.2 b skall inte tillämpas.

4. Ersättning per djur för andra kvigor än de som avses i punkt 2 får beviljas per medlemsstat och kalenderår för högst ett antal kvigor som motsvarar det genomsnittliga antalet slaktade kvigor under 1997, 1998 och 1999 enligt uppgifter för dessa år från Eurostat eller enligt någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för dessa år.

Artikel 17

1. Arealersättningarna skall beviljas per hektar permanent betesmark

a) som är tillgänglig för en producent under det aktuella kalenderåret,

b) som inte används för att följa de särskilda krav på djurtäthet som anges i artikel 15.3, och

c) för vilken ingen ersättning begärs för samma år enligt det stödsystem som fastställs för producenter av vissa jordbruksgrödor, enligt stödsystemet för torkat foder eller enligt gemenskapens stödprogram för andra fleråriga grödor eller trädgårdsgrödor.

2. Den areal permanent betesmark i en region för vilken arealersättning får beviljas får inte överskrida den relevanta regionala basarealen.

Regionala basearealer skall upprättas av medlemsstaterna och skall vara lika stora som det genomsnittliga antal hektar permanent betesmark som är tillgängligt för uppfödning av nötkreatur under åren 1995, 1996 och 1997.

3. Den maximala arealersättning per hektar som får beviljas, inklusive arealersättningarna enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1255/1999, får inte överstiga

— 210 euro för kalenderåret 2000,

— 280 euro för kalenderåret 2001,

— 350 euro för kalenderåret 2002 och de därpå följande åren.

Artikel 18

Före den 1 januari 2000 skall medlemsstaterna förse kommissionen med detaljerade uppgifter om sina nationella arrangemang i fråga om beviljandet av ytterligare ersättning. Alla förändringar av dessa arrangemang skall meddelas kommissionen senast en månad efter det att de antagits.

Artikel 19

Före den 1 april 2004 skall medlemsstaterna överlämna detaljerade rapporter om genomförandet av detta avsnitt till kommissionen.

Före den 1 januari 2005 skall kommissionen utvärdera genomförandet av detta avsnitt och undersöka fördelningen av gemenskapsfonderna mellan medlemsstaterna i enlighet med vad som anges i bilaga IV, med beaktande av framför allt utvecklingen av medlemsstaternas andelar av gemenskapens nötköttsproduktion. Om så är nödvändigt skall kommissionen överlämna lämpliga förslag till rådet.

Artikel 20

Närmare föreskrifter om tillämpningen av detta avsnitt skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

AVSNITT 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 21

För att berättiga till direkta utbetalningar enligt detta kapitel skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med förordning (EG) nr 820/97.

Artikel 22

1. Direkta utbetalningar enligt detta kapitel, utom säsongsutjämningsbidrag, skall betalas ut så snart inspektionerna har genomförts, men tidigast den 16 oktober det kalernderår ansökan avser.

2. Utom i vederbörligen motiverade undantagsfall skall följande gälla:

— Sådana direkta utbetalningar som avses i detta kapitel skall verkställas senast den 30 juni det år som följer på det kalenderår ansökan om utbetalning avser.

— Säsongsutjämningsbidraget skall betalas ut så snart som inspektionerna har genomförts och senast den 15 oktober det kalenderår ansökan avser.

Artikel 23

1. När restsubstanser av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG [1] eller när restsubstanser av ämnen som enligt ovannämnda rättsakt är tillåtna men som används illegalt upptäcks enligt tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 96/22/EG [2] i ett djur från en producents nötkreatursbestånd eller när ett förbjudet ämne eller produkt, eller ett ämne eller en produkt som är tillåtet enligt direktiv 96/22/EG men som innehas illegalt upptäcks på producentens företag i någon som helst form skall denne, under det kalenderår då upptäckten görs, inte ha rätt att motta det belopp som avses i bestämmelserna i detta avsnitt.

Om överträdelsen upprepas och beroende på hur allvarlig den är får utelslutningsperioden förlängas upp till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen konstaterades.

2. Om ägaren eller innehavaren av djuren förhindrar genomförandet av inspektioner och provtagningar som är nödvändiga för tillämpning av nationella planer för kontroll av restsubstanser samt undersökningar och kontroller som genomförs enligt direktiv 96/23/EG skall de påföljder som föreskrivs i punkt 1 tillämpas.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Artikel 24

Beloppen av de direkta utbetalningar som anges i avsnitt 1 och 2 får ändras mot bakgrund av utvecklingen av produktion, produktivitet och marknader, i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

Artikel 25

Utgifterna i samband med beviljandet av de direkta utbetalningar som anges i detta kapitel skall betraktas som interventionsåtgärder enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1258/1999.

KAPITEL II

PRIVAT OCH OFFENTLIG LAGRING

Artikel 26

1. Från och med den 1 juli 2002 får beslut fattas om beviljande av stöd för privat lagring, förutsatt att det genomsnittliga marknadspris som noterats i gemenskapen, på grundval av den gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur som fastställs i förordning (EEG) nr 1208/81 (i det följande kallad gemenskapsskalan), ligger under 103 % av baspriset och troligtvis kommer att förbli därunder.

2. Baspriset skall fastställas till 2 224 euro per ton för slaktkroppar av handjur av nötkreatur av kvaliteten R3 enligt gemenskapsskalan.

3. Privat lagringsstöd får beviljas för färskt eller kylt kött av vuxna handjur av nötkreatur i form av slaktkroppar, halva slaktkroppar, kompenserade kvartsparter, framkvartsparter eller bakkvartsparter, klassificerade i enlighet med gemenskapsskalan.

4. Rådet får, när det agerar i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget,

— ändra baspriset med hänsyn till framför allt behovet av att fastställa detta pris på en nivå som bidrar till att stabilisera marknadspriserna, dock utan att detta leder till att strukturella överskott bildas i gemenskapen,

[1] Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β–agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).

[2] Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

— ändra förteckningen i punkt 3 över produkter som kan bli föremål för privat lagringsstöd.

5. Tillämpningsföreskrifter skall antas för denna artikel och beslut skall fattas av kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 43, om beviljandet av stöd för privat lagring.

Artikel 27

1. Från och med den 1 juli 2002 skall offentlig intervention inledas om, under en period av två på varandra följande veckor, det genomsnittliga marknadspris i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat, som är noterat på grundval av gemenskapsskalan i förordning (EEG) 1208/81 understiger 1 560 euro per ton; i detta fall får en eller flera kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper, som skall fastställas, av färskt eller kylt nötkött inom KN-koderna 0201 10 00 och 0201 20 20 till 0211 20 50 med ursprung inom gemenskapen köpas upp av interventionsorgan.

2. För uppköp enligt punkt 1 får endast sådana offerter godtas som avser bidragsberättigande djur och som motsvarar eller understiger det genomsnittliga marknadspris som är noterat i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat med tillägg av ett belopp som skall fastställas på grundval av objektiva kriterier.

3. Uppköpspriset och de godtagna interventionskvantiteterna skall fastställas enligt upphandlingsförfaranden och får under särskilda omständigheter fastställas per medlemsstat eller region i en medlemsstat på grundval av noterade genomsnittliga marknadspriser. Upphandlingsförfarandena skall garantera att alla berörda personer har lika tillgång till förfarandena. De skall inledas på grundval av specifikationer som skall fastställas med hänsyn till kommersiella strukturer när detta är nödvändigt.

4. I enlighet med förfarandet i artikel 43 skall det

— fastställas uppköpsberättigande produkter, kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper,

— fastställas uppköpspriser och interventionskvantiteter som omfattas av interventionsuppköpet,

— fastställas beloppet för det tillägg som avses i punkt 2,

— antas närmare tillämpningsbestämmelser för denna artikel,

— antas eventuella övergångsbestämmelser i den omfattning som är nödvändig för genomförandet av denna ordning.

Kommissionen skall fatta belsut om

— inledning av uppköp när under två på varande följande veckor det förhållande råder som avses i punkt 1,

— avslutning av uppköp när under minst en vecka det förhållande inte längre råder som avses i punkt 1.

Artikel 28

1. Avyttringen av de produkter som har köpts upp av interventionsorganen enligt bestämmelserna i artiklarna 27 och 47 i denna förordning samt i artiklarna 5 och 6 i förordning (EEG) nr 805/68 skall ske på ett sådant sätt att störningar på marknaden undviks och att köparna garanteras lika tillgång till varor och lika behandling.

2. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt i fråga om försäljningspriser, villkor för uttag från lager och, i förekommande fall, bearbetning av produkter som har köpts upp av interventionsorgan, skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 29

1. Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a skall en importlicens visas upp.

Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 b och vid export från gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a och 1.1 b kan uppvisande av en import- eller exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 32 och 33.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licenses giltighetstid.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43. Dessa föreskrifter skall särskilt avse

a) licensernas giltighetstid,

b) förteckningen över de produkter för vilka import- eller exportlicenser begärs enligt punkt 1 andra stycket.

Artikel 30

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 31

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 30, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör bas för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas särskilt på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 43. Dessa tillämpningsföreskrifter skall särskilt avse

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 32

1. De tullkvoter för de produkter som anges i artikel 1 vilka följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets akter enligt fördraget skall öppnas och förvaltas av kommissionen i enlighet med de föreskrifter som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 43.

När det gäller den importkvot om 50 000 ton fryst kött enligt KN-nummer 0202 20 30, 0202 30 och 0206 29 91 som är avsett för bearbetning, får rådet på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet fastställa att hela eller del av kvoten skall omfatta motsvarande kvantiteter kvalitetskött och därvid använda en omräkningsfaktor på 4,375.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

— En metod som är gundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ”först till kvarn”).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ”samtidig behandling”).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ”traditionella importörer/nykomlingar”).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Genom den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, vederbörlig vikt läggas vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet

att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som ingåtts inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De föreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, om den förvaltningsmetod som skall användas, och i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 33

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera de produkter som anges i artikel 1 på grundval av prisnoteringar för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenkapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidragen skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43. Exportbidrag får fastställas i synnerhet

a) med regelbundna intervaller, och

b) som tillägg och för begränsade kvantiteter även genom anbudsinfordran för de produkter för vilka ett sådant förfarande förefaller lämpligt.

Om inte fastställandet sker genom anbudsförfarande skall den förteckning över produkter för vilka exportbidrag beviljas liksom bidragsbeloppet fastställas minst en gång var tredje månad. Bidragsbeloppet får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än tre månader och under tiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet.

4. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på nötköttsprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på nötköttsprodukter på världsmarknaden,

b) målen med den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, som är att säkerställa en balanserad situation och en naturlig utveckling av priserna och handeln på dessa marknader,

c) de begränsningar som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget,

d) nödvändigheten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,

e) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

Dessutom skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter i framställningen av förädlade varor som exporteras till tredje land och användningen av de produkter från dessa länder som får importeras för aktiv förädling.

5. Priserna inom gemenskapen enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

— gällande priser på representativa gemenskapsmarknader,

— gällande priser vid export.

Priserna på världsmarknaden enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

— gällande priser på marknader i tredje länder,

— de fördelaktigaste priserna i tredje land som är bestämmelseland vid import från tredje land,

— de producentpriser som har noterats i exporterande tredje land, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,

— anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

6. Exportbidrag beviljas endast efter ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen, eller i förekommande fall

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får vidtas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med förfarandet i artikel 43.

9. Exportbidrag skall utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen,

— produkterna har exporterats från gemenskapen, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 3 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med förfarandet i artikel 43, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

Dessutom skall utbetalningen av exportbidrag för levande djur ske på villkor att bestämmelserna i gemenskapens lagstiftning om djurens välfärd iakttas, särskilt skydd av djuren under transport.

10. Utan att det påverkar tillämpningen av första strecksatsen i punkt 9, och om undantag inte har beviljats i enlighet med förfarandet i artikel 43, skall exportbidrag inte beviljas för produkter som importeras från tredje land och återexporteras till tredje land.

11. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av skyldigheterna inom ramen för de mulitlaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall exportlicensernas giltighet inte påverkas av att en referensperiod löper ut.

12. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Vad gäller punkt 9 sista stycket får tillämpningsföreskrifterna även inbegripa villkor om import till tredje land.

Artikel 34

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall fungera korrekt får rådet, på kommissionens förslag, med kvalificerad majoritet besluta att i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling i samband med de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordenligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana

åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst sex månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom en vecka från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 35

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 36

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna, och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 37

Medlemsstaterna skall registrera priserna på nötkreatur samt för kött från sådana på grundval av bestämmelser som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Artikel 38

1. Om en väsentlig prisökning eller ett väsentligt prisfall noteras på gemenskapsmarknaden och om situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa marknaden skall nödvändiga åtgärder vidtas.

2. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Artikel 39

För att hänsyn skall tas till sådana begränsningar av den fria rörligheten som kan bli följden av att åtgärder vidtas för att förhindra smittsprindning av djursjukdomar, får undantagsåtgärder vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 43 för att stödja den marknad som påverkas av sådana begränsningar. Dessa åtgärder får

endast vidtas i den utsträckning och under den tid som är absolut nödvändig för att stödja den marknaden.

Artikel 40

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktionen av och handeln med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 41

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som är nödvändig för att genomföra denna förordning. Innehållet i denna information skall fastställas enligt förfarandet i artikel 43. Föreskrifter för informationsutbytet och spridningen av informationen skall antas enligt samma förfarande.

Artikel 42

En förvaltningskommitté för nötkött (nedan kallad ”kommittén”) skall inrättas. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 43

1. När förfarandet i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionens beslut skall ha omedelbar verkan.

   b) Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall

   — får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättats,

   — får rådet fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående strecksats.

Artikel 44

Kommittén får ta upp varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en av medlemsstaterna, hänskjuter till den.

Artikel 45

Förordning (EG) nr 1258/1999 och de bestämmelser som har fastställts vid dess genomförande skall tillämpas för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 46

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt och på lämpligt sätt tas till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTLIGA BESTÄMMELSER

Artikel 47

1. I enlighet med bestämmelserna i denna artikel och fram till den 30 juni 2002 får sådana produkter som avses i punkt 2 med hänvisning till artikel 26.1 köpas upp av interventionsorgan i syfte att förhindra eller mildra ett omfattande prisfall.

2. Om de villkor som fastställs i punkt 3 är uppfyllda får det beslutas att interventionsorganen i en eller flera medlemsstater eller i en region i en medlemsstat genom öppna anbudsförfaranden skall köpa upp en eller flera kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper, som skall fastställas, av färskt eller kylt nötkött enligt KN-nummer 0201 10 00 och 0201 20 20 till

0201 20 50 med ursprung i gemenkapen för att garantera ett rimligt stöd till marknaden med hänsyn tagen till säsongsvariationer när det gäller slakt.

Uppköpen får inte överskrida 350 000 ton per år för hela gemenskapen.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen ändra denna kvantitet.

3. För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som får köpas upp får anbudsförfarandet inledas enligt förfarandet i punkt 8 när följande två villkor uppfylls under två veckor i följd i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat:

— Det genomsnittliga marknadspris inom gemenskapen som är noterat på grundval av gemenskapsskalan för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur är lägre än 84 % av interventionspriset.

— Det genomsnittliga marknadspris som är noterat på grundval av nämnda skala i en eller flera medlemsstater eller regioner i en medlemsstat är lägre än 80 % av interventionspriset.

Interventionspriset skall fastställas till:

— 3 475 euro per ton för perioden från och med den 1 januari till och med den 30 juni 2000.

— 3 242 euro per ton för perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 juni 2001.

— 3 013 euro per ton för perioden från och med den 1 juli 2001 till och med den 30 juni 2002.

4. Anbudsförfarandet skall upphöra tills vidare för en eller flera kvaliteter eller kvalitetsgrupper om något av följande gäller:

— Båda villkoren i punkt 3 är inte längre uppfyllda under två veckor i följd.

— Interventionsuppköp är inte längre lämpligt med hänsyn till kriterierna i punkt 2.

5. Interventionen skall också inledas om genomsnittspriset på gemenskapsmarknaden för okastrerade handjur som är yngre än två år eller för kastrerade handjur, noterat på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, under två på varandra följande veckor faller under 78 % av interventionspriset och om det geomsnittliga marknadspriset för okastrerade handjur som är yngre än två år eller för kastrerade handjur, noterat på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, i en medlemsstat eller regioner i en medlemsstat faller under 60 % av interventionspriset. I detta fall skall uppköpen av de berörda kategorierna ske i de medlemsstater eller regioner i en medlemsstat där prisnivån ligger under denna gräns.

Med förbehåll för vad som föreskrivs i punkt 6 skall alla anbud antas i samband med dessa uppköp.

De kvantiteter som har köpts upp i enlighet med denna punkt skall inte beaktas vid tillämpningen av de uppköpstak som anges i punkt 2.

6. Endast de anbud som är lika med eller lägre än det genomsnittliga marknadspris som har noterats i en medlemsstat eller region i en medlemsstat jämte tillägg av ett belopp som senare skall fastställas på grundval av objektiva kriterier, får antas under den uppköpsordning som avses i punkterna 2 och 5.

7. För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som kan komma i fråga för interventionsuppköp skall man enligt ett anbudsförfarande fastställa de uppköpspriser och kvantiteter som kan omfattas av interventionsuppköpet; priserna och kvantiteterna får under vissa omständiheter fastställas per medlemsstat eller region i en medlemsstat på grundval av de genomsnittliga marknadspriser som har noterats. Alla som berörs skall garanteras lika tillgång till dessa anbudsförfaranden. Anbudsförfarandena skall inledas på grundval av specifikationer som i nödvändig utsträckning skall fastställas närmare med hänsyn till handelsstrukturerna.

8. I enlighet med förfarandet i artikel 43 skall det

— fastställas vilka kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper av produkter som kan komma i fråga för interventionsuppköp,

— beslutas om inledning och återupptagande av anbudsförfaranden och om tillfälligt uppehåll i anbudsförfaranden i det fall som avses i punkt 4 sista strecksatsen,

— fastställas vilka uppköpspriser och kvantiteter som skall gälla för interventionen,

— fastställas beloppet för det tillägg som anges i punkt 6,

— fastställas tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt sådana som syftar till att förhindra en nedåtgående prisspiral,

— fastställas övergångsbestämmelser i nödvändig utsträckning för att denna ordning skall kunna genomföras.

Kommissionen skall fatta beslut om

— inledning av interventionsuppköp enligt punkt 5 och om uppehåll tills vidare i dessa om något eller några av de förhållanden som anges i samma punkt inte längre gäller,

— uppehåll tills vidare i uppköp enligt punkt 4 första strecksatsen.

Artikel 48

1. Till och med den 30 juni 2002 får stöd till privat lagring av produkter enligt artikel 26.3 beviljas.

2. Tillämpningsföreskrifter för stöd till privat lagring skall antas och stöd till privat lagring skall beviljas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Artikel 49

1. Förordningarna (EEG) nr 805/68, (EEG) nr 989/68, (EEG) nr 98/69 och (EEG) nr 1892/87 skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till förordning (EEG) nr 805/68 skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 50

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 43 besluta om

— de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från de ordningar som föreskrivs i förordning (EEG) nr 805/68 till dem som införs genom denna förordning,

— de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem. Under förutsättning att de är vederbörligen motiverade får sådana åtgärder avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 51

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2000 med undantag av artikel 18 som skall tillämpas från och med denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar
K.-H. FUNKE
Ordförande

BILAGA I

SÄRSKILT BIDRAG

Regionala tak i medlemsstaterna som avses i artikel 4.4

Belgien	235 149
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Grekland	143 134
Spanien	713 999
Frankrike	1 754 732 (1)
Irland	1 077 458
Italien	598 746
Luxemburg	18 962
Nederländerna	157 932
Österrike	423 400
Portugal	175 075 (2)
Finland	250 000
Sverige	250 000
Förenade kungariket	1 419 811 (3)

(1) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen (EGT L 356, 24.12.1991, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 (EGT L 267, 9.11.1995, s. 1).

(2) Med undantag av det extensifieringsprogram som avses i rådets förordning (EG) nr 1017/94 av den 26 april 1994 om omställning av mark i Portugal från odling av jordbruksgrödor till extensiv djuruppfödning (EGT L 112, 3.5.1994, s. 2). Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1461/95 (EGT L 144, 28.6.1995, s. 4).

(3) Detta tak skall tillfälligt ökas med 100 000 djur till 1 519 811 djur till dess att levande djur som är yngre än 6 månader får exporteras.

BILAGA II

AM- OCH DIKOBIDRAG

Nationella tak som avses i artikel 7.2 och som är tillämpliga från och med den 1 januari 2000

Belgien	394 253
Danmark	112 932
Tyskland	639 535
Grekland	138 005
Spanien	1 441 539
Frankrike (1)	3 779 866
Irland	1 102 620
Italien	621 611
Luxemburg	18 537
Nederländerna	63 236
Österrike	325 000
Portugal (2)	277 539
Finland	55 000
Sverige	155 000
Förenade kungariket	1 699 511

(1) Med undantag av det särskilda tak som fastställs i artikel 5.3 i förordning (EEG) nr 3763/91.

(2) Med undantag av den särskilda reserv som föreskrivs i artikel 2 i förordning (EG) nr 1017/94.

BILAGA III

Omräkningstabell för djurenheter (DE) som avses i artiklarna 12 och 13

Handjur av nötkreatur och kvigor äldre än 24 månader, am- och dikor, mjölkkor	1,0 DE
Handjur av nötkreatur och kvigor mellan 6 och 24 månader	0,6 DE
Får	0,15 DE
Getter	0,15 DE

BILAGA IV

YTTERLIGARE BETALNINGAR

Totala belopp som avses i artikel 14

(miljoner euro)

	2000	2001	2002 och därpå följande år
Belgien	13,1	26,3	39,4
Danmark	3,9	7,9	11,8
Tyskland	29,5	58,9	88,4
Grekland	1,3	2,5	3,8
Spanien	11,0	22,1	33,1
Frankrike	31,1	62,3	93,4
Irland	10,5	20,9	31,4
Italien	21,9	43,7	65,6
Luxemburg	1,1	2,3	3,4
Nederländerna	8,4	16,9	25,3
Österrike	4,0	8,0	12,0
Portugal	2,1	4,1	6,2
Finland	2,1	4,1	6,2
Sverige	3,1	6,1	9,2
Förenade kungariket	21,3	42,5	63,8

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	—
Artikel 4a första och andra strecksatsen	Artikel 3 a och b
Artikel 4b.1	Artikel 4.1
Artikel 4b.2 första stycket	Artikel 4.2
Artikel 4b.2 andra stycket	Artikel 4.3 a
Artikel 4b.3 tredje stycket punkt a	Artikel 3 c
Artikel 4b.3a	—
Artikel 4b.4	—
Artikel 4b.5	Artikel 4.6
Artikel 4b.7a	—
Artikel 4b.8	Artikel 4.8
Artikel 4c.1 andra stycket	Artikel 5.4
Artikel 4c.1 tredje stycket	Artikel 5.1 andra stycket
Artikel 4c.2 andra stycket	Artikel 5.2
Artikel 4c.2 tredje stycket	Artikel 5.4
Artikel 4c.3 tredje stycket	Artikel 5.3 tredje stycket
Artikel 4c.4	Artikel 5.5
Artikel 4d.1 första meningen	Artikel 6.1 första meningen
Artikel 4d.1a	—
Artikel 4d.2 första meningen	Artikel 6.3
Artikel 4d.3a	—
Artikel 4d.5	Artikel 6.2 a
Artikel 4d.6 första stycket	Artikel 6.2 b första meningen
Artikel 4d.6 andra till fjärde stycket	—
Artikel 4d.6 femte stycket	Artikel 6.2 andra stycket
Artikel 4d. 8 andra strecksatsen	Artikel 6.7
Artikel 4e.1 första stycket första meningen	Artikel 8.4 första stycket
Artikel 4e.1 första stycket andra meningen	Artikel 8.4 andra stycket andra strecksatsen
Artikel 4e.1 andra stycket	Artikel 8.1 andra stycket
Artikel 4e.2	Artikel 8.2
Artikel 4e.3	Artikel 8.3
Artikel 4e.4	—
Artikel 4e.5	Artikel 8.4 andra stycket första stycket och första strecksatsen
Artikel 4f.4 första och andra strecksatsen	Artikel 9.4 första och andra stycket

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 4g.3	Artikel 12.2
Artikel 4g.4a	—
Artikel 4g.5	Artikel 12.3
Artikel 4i	—
Artikel 4j.1–4j.3	Artikel 23.1–23.3
Artikel 4k	—
Artikel 4l	Artikel 25
Artikel 5	—
Artikel 6.1	Artikel 47.2
Artikel 6.2	Artikel 47.3
Artikel 6.3	Artikel 47.4
Artikel 6.4	Artikel 47.5
Artikel 6.5	Artikel 47.6
Artikel 6.6	Artikel 47.7
Artikel 6.7	Artikel 47.8
Artikel 6a	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 48
Artikel 9	Artikel 29
Artikel 10	Artikel 30
Artikel 11	Artikel 31
Artikel 12.1 andra stycket	Artikel 32.1 andra stycket
Artikel 12.2–12.4	Artikel 32.2–32.4
Artikel 13.1–13.3	Artikel 33.1–33.3
Artikel 13.4 första och andra stycket	Artikel 33.4 första och andra stycket
Artikel 13.5–13.12	Artikel 33.5–33.12
Artikel 14	Artikel 34
Artikel 15	Artikel 35
Artikel 16	Artikel 36
Artikel 22	—
Artikel 22a.1	Artikel 38.1
Artikel 22a.2	—
Artikel 22a.3	Artikel 38.2
Artikel 23	Artikel 39
Artikel 24	Artikel 40
Artikel 25	Artikel 41
Artikel 26.1	Artikel 42
Artikel 26.2	—
Artikel 27	Artikel 43
Artikel 28	Artikel 44
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 45
Artikel 30a	—
Artikel 31	Artikel 46
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Bilaga	—
Bilaga II	—